UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica in Sexagesima Questio. xxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

at bñ dubitare ⁊ cogitare falſa: q̄ tñ di iudicare ñ poſſit. Vñ ⁊ hac rõne ñ intẽdit lumẽ itellect⁹ ſiĉ poſſʒ: ne. ſ. hõ ſciat diſſoluere nodos ĩ q̄s inducit. Et ſcõo ꝑſuadẽdo firmitatem ĩ falſo iudicio eo mõ q̄ ad alia vicia volũtati ſuadet. Sʒ ↄ̃ ꝑmiſſa Primo. Nullũ ei ꝓcedẽs ex liberoarbitrio ſemiari p̄t a diabolo. Sʒ hmõi ſũt hereſes. qꝛ ꝑʒ Hiero. et habeť xxiiij. q. iij. ĩ c. hereſis. Hereſis grece ab electiõe dr̃. ꝙ. ſ. eã ſibi vnuſq̄ſq; eligat diſciplinã quã putat eſſe meliorẽ. ĝ ⁊c. Sol. Negať mĩor qꝛ lʒ diabol⁹ ñ poſſit ſup liberũarbitriũ mouendo illõ ſecus ſuadẽdo. Vñ dr̃ Aug. iiij. de trini. Diabol⁹ ſua ſubtilitate malignos affect⁹ iſpirat: ⁊ ſic ſupſemiat hereſes.

Queri etiã p̄t vtꝝ heretici ſint extirpãdi ꝑ mortẽ. Vide. ij. ij. q. xj. art. iij. et vtrũ diabol⁹ poſſit ĩ volũtate ſeiare ʒiʒania odij ⁊ viciorꝝ mouẽdo illã effectiue. Vide ꝑma. q. iij. ar. ij. ⁊. j. ij. q. ix. ar. vj. iij. ↄ̃ gẽ. c. lxxxviij.

Dñica in Septuageſima Qõ. xxi.

Queriť vtruʒ denari⁹ diurn⁹. i. q̄ ꝑ labore diurno ſeu diei vni⁹ reddi ↄſueuit. i. de⁹ vł btã viſio oib⁹ laborãtib⁹ ĩ vinea dñi ſit eiuſdẽ põderis ac valoris: Rñdeo ex ſctõ Tho. j. ij. q. v ar. ij. ⁊. iiij. diſt. xlix. q. j. ar. iiij. q̄ſtiũcula. ij. colligiť ſeq̄ns doctria. Grad⁹ beatitudis ẽ attẽdend⁹ ſm gradũ ꝑfectõis ĩ operãdo: qꝛ btitudo ĩ opatiõe ↄſiſtit. Penſať ãt ꝑfectio opatõis ĩ q̄ felicitas ↄſiſtit ex duob⁹. ex ꝑte. ſ. opantꝭ: ⁊ ex ꝑte obiecti. Vñ phs dr̃ in. x. Eth. ꝙ ꝑfectiſſima opatio ẽ altiſſime potẽtie ꝑfecte hitu nobiliſſimo: qd ẽ ex ꝑte operãtꝭ ⁊ reſpectu nobiliſſimi obiecti. Igiť cũ ĩ rõne btitudis ĩcludãť duo. ſ. finis vltim⁹ q̄ ẽ ſũmũ bonũ: ⁊ ei⁹ adeptio vł fruitio. Vna btitudo nõ p̄t eẽ maior alia: nec poſſũt ĩ ea eẽ gradus ex ꝑte obiecti opatiõis ſeu q̄ntũ ad ipʒ bonũ qd ẽ btitudis obiectũ ⁊ cã: quia illud nõ eſt niſi vnũ omnino idem. i. de⁹ vel eẽntia dei.

Poteſt tñ vn⁹ eẽ beatior ex parte opantiũ: ſeu q̄ntũ ad ipam adeptionẽ vel fruitionẽ huiuſmodi boni. qꝛ ſm ꝙ habit⁹ ꝑficiẽs ad ipaʒ opatiõem id eſt lumen gl'ie erit ꝑfectior in vno q̄ȝ in alio: erit ꝑfectior opatio ⁊ delectatio maior. Sʒ ↄ̃. videť ꝙ vn⁹ nõ poſſit alio eẽ beatior. Prio. Nã hic diciť ꝙ acceperũt ſingulos denarios. qꝛ. ſ. vt dr̃ Greg. equalẽ eterne vite retributõeʒ ſortiti ſť. Solu. Vnitas denarij ſcat vnitatẽ beatitudis ex ꝑte obiecti. ſʒ diuerſitas manſionũ diuerſitatẽ eiuſdẽ ſʒ diuerſũ gradũ fruitõis. Scõo. Nã ſumo nõ p̄t eſſe maius. ſed btitudo eſt ſũmũ bonũ: ĝ beatitudo vni⁹ non ẽ maior q̄ȝ alteri⁹. Solu. eſt ſummũ bonũ inq̄ntũ eſt poſſeſſio ſiue fruitio ſummi boni. Tertio. Nam vel hõ non eſt btũs: vel btitudo non p̄t eẽ maior. qꝛ ſi deeſt aliq̄d bonũ qd ſuppleri poſſit: deſideriũ hois ñ quietať ſi autẽ nihil deeſt: non poterit eẽ mai⁹ bonũ. Solu. Nulli beato deeſt aliqd bonũ deſiderandũ: qꝛ habent bonũ ois boni. ſed dicitur q̄s alio beatior ex diuerſa eiuſdẽ boni participatiõe. Beatitudo aũt nõ ↄſiſtit ĩ gradu habendi deũ: qꝛ cũ q̄cũq; habito: haberi poſſit alius: nł lus eſſet beatus. ſed ↄſiſtit ĩ habẽdo ſeu videndo deũ. Additõ aũt aliorꝝ bonorꝝ nõ auget btitudinẽ. Vnde dr̃ Aug. v. ↄfeſſio. Qui te ⁊ alia nouit nõ ꝓpt illa beatior ſed ꝓpter te ſolũ btũs. Hec oia ex ſctõ Tho. Ex q̄b⁹ p̄ʒ ꝙ ille denari⁹. i. deus viſ⁹ eſt eiuſdẽ valoris in ſe ſed ñ capiẽtib⁹ illũ: qꝛ non oẽs capiunt eũ ſm totũ eius valorẽ: ſʒ ſʒ pl⁹ ac minus. Sʒ denari⁹. i. viſio dei illa in ſe nõ eſt vna oim. nec eiuſdẽ valoris: ſed eſt vna extrinſece: qꝛ ẽ de vno obiecto.

Queri ẽt p̄õt Vtꝝ valor iſti⁹ denarij ſit futur⁹ maior p⁹ iudiciũ. Vid. iiij. diſti. xlix. q. j. ar. iiij. q̄ſtiũcula ꝑma. ⁊ vtrũ laborãtes in vinea recipiũt diuerſũ valorem illi⁹ denarij ſm diuerſitatẽ laboris exerciti: vł ſʒ diuerſitatẽ charitatis ⁊ affect⁹ q̄ laborãt. Vide. iiij. diſ. xlix. q. j. ar. iiij. q̄ſtiuncula vltima.

Dñica in Sexageſima

Queſtio .xxij.

q Veritur vtrum chꝛiſ
ꝗ docẽdo parabolis ꝛ ſilitu
dinibꝫ vtebaẜ: debuerit ſi-
gnificare diuia ꝑ coꝛpa vi-
lia: puta ꝑ ſemẽ ꝛ ſeminatoꝛẽ ꝛ ẜras ac
ſpias vl̕ ꝑ nobilia: puta: ſolẽ: lunã: aſtra
ꝛ ſupioꝛes ſubas? Rñ. De hoc s. Tho.
j. diſt. xxxiiij. q. ij. ar. ij. ſic docet. Dioñ.
ij. ca. cele. hierar. oñdit ꝯueniẽti⁹ ſigni-
ficari diuia ꝑ creaturas viliozes ꝙ per
nobilioꝛes. Prio: qꝛ ꝑ iſta magꝫ occul-
taẜ diuia his qbꝫ occultãda ſũt .i. indi-
gnis. Scdo: qꝛ mod⁹ ꝯueniẽtiſſimus ſi
gnificãdi diuia ẽ ꝑ negationẽ. Sꝫ vili
oꝛa magꝫ negaẜ ꝛ diſtant a deo ꝙ alia.
Tertio qꝛ nob daẜ minoꝛ erroꝝ occaſio
i talibꝫ. Si ei ꝺ deo dicerenẜ coꝛpa no-
biliora ꝑ ſilitudinez: de facili ſimplices
aliq vix preter ſenſibilia aliqd cogitare
valẽtes poſſẽt credere illa ꝺ eo dici ſꝫ ꝑ
ꝓpetatẽ: qꝺ ñ ꝯtigit ſi ꝺs dicaẜ vile aial.
Inueniẜ tñ ꝺs in ſcptura ẽt nobilioꝛibꝫ
creaturis deſignari: ſicut ſole ꝛ ſtella ꝛ
hmõi. ſꝫ ñ freqnẜ. Sꝫ ꝯ Prio. Nam oĩs
trãſſũptio nois fit ꝑ modũ ſilitudinis.
Sꝫ i rebꝫ vilibꝫ ñ ſũt nobiles ꝯditiões
ex qbꝫ ſilitudo ad deum poſſit attẽdi. ꝗ
et talibꝫ ñ debẽt trãſſumi noia ad diua
Sol. Nihil oino caret ꝑticipatiõe diui
ne bonitatꝫ ĩõcꝫ ex rebꝫ qntũcũqꝫ vilibꝫ
poſſunt aſſumi aliq ꝯditões ꝯueniẽtes
ad diuia. Quedã tñ noia creaturaꝝ nõ
tm̃ noiant id qꝺ creatũ ẽ: ſꝫ ẽt defectum
culpe annexũ ſic ly diabol⁹ noiat natu-
rã deformatã pctõ. ꝛ iõ tlibꝫ noibꝫ vti ñ
poſſum⁹ trãſſumptiue ad ſignificanda
diuia. Scdo. Ñ i qnto i aliqbꝫ rebꝫ iue
niẜ expſſioꝛ ꝺi ſilitudo tanto magis inꝺ
noia trãſſumi ꝺbẽt ad ſcãda diuia. Sꝫ
i angel̕ icoꝛpoꝛeis expſſioꝛ ẽ ſilitudo ꝺi
ꝙ i coꝛpibꝫ ꝗ ꝛc. So. cũ i ãgel̕ poſſim⁹
ꝯſiderare ipas eoꝝ ꝑfectões ꝛ modũ ha
bẽdi eas ꝗ ꝯuẽit naẜe vl̕ oꝛdini eoꝝ: ꝑfe
ctionũ noia dicũẜ de deo ꝓꝑie ꝛ ñ ſym
bolice: ſic ꝺꝛ ſapiẽs ꝛ iuſt⁹: ſꝫ noia expri
mẽtia illũ modũ ñ pñt dici de deo ꝓꝑie
nec ẽt metaphoꝛice. qꝛ metaphoꝛa ſumẽ
da ẽ ex manifeſtis ſen ſui. Et iõ nũqꝫ in
uenim⁹ in ſcptura deũ noiatũ cherubin
vl̕ ſeraphin vl̕ hmõi. Sciẽdũ ẽ tñ ꝙ cũ
i vna re ſint diuerſe ꝓꝓetates ñ ꝯuenit ſi
ex eadẽ re fiat trãſſũptõ ad ꝯria: vt de⁹
dicaẜ leo rõne foꝛtitudis. ꝛ diabol⁹ ſilr
dicaẜ leo rõne crudelitatꝫ.

Queri ẽt pt Vtꝝ chꝛs debuerit diui
na ꝟboꝝ obſcuritate velare. Viꝺ Tho.
iij. q. ij. ar. iiij. Et vtꝝ ꝯueniens fuerit
chꝛm tm̃ frequẽtare ꝑabolas. Viꝺ. j. q.
j. ar. ix. ꝛ ꝓmo in ꝓlo.

Dñica in Quinqgeſima
Queſtio .xxiij.

q Veritur vtruꝫ chꝛus
fuerit occiſus a iudeis ꝛ gẽ
tilibꝫ vt videẜ dici i ħ euãg.
vl̕ certe ipe ſeipm occiderit
ſponte ponẽdo aiam ſuã: vt videẜ ipe di
cere Jo. x. c. Nemo tollit a me aniam
meã ꝛc. Rñdeo. Ad ħ rñderi pt ex do-
ctria ſ. Tho. ꝓmo qdl̕. q. ij. ar. ij. dicẽtꝫ
ſic Ad vidẽdã cãm moꝛtꝫ chꝛi ꝗ ſine du
bio i cruce moꝛtu⁹ fuit: ꝯſiderãdũ eſt ꝙ
ꝑtãti ei⁹ ſuberat qcqd ꝑtinet ad hũanã
naturã i chꝛo: qꝺ i alijs ñ ꝯtigit. vt. ſ. vo
lũtati eoꝝ ſubiaceãt q ſũt naturalia. qꝛ
ipe fuit ver⁹ de⁹ ꝛ ver⁹ hõ. Vñ hec aſſi ꝗ
tur cã qre aia ei⁹ ſiml̕ fruebaẜ ꝛ patieba
tur qꝛ. ſ. eo nolẽte ħ factũ ẽ. vt. ſ. a ſupio
ribꝫ viribꝫ ad iferioꝛes redũdãtia ñ fie-
ret nec iferioꝛes ꝓꝑẜ ſuã paſſionẽ retar-
darẽt ſupioꝛes ab actu ſuo: qꝺ i alijs ñ
ꝯtingit ꝓꝑẜ naturalẽ potẽtiaꝝ ad iuicẽ
ꝯiũctionẽ. Silr ãt i ꝓpoſito ſuberat ei⁹
volũtati qñ natura reſiſteret nocumẽto
illato ꝛ ꝯnr moꝛs retardareẜ: ꝛ qñ cede-
ret: ex q ceſſiõe ſeqẜ moꝛs violẽta. Vnꝺ
eo volẽte natura reſtitit nocumẽto illa-
to vſqꝫ ad finẽ pl⁹ ꝙ i alijs poſſit: ita ꝙ
i fine p⁹ mltã ſãguis effuſionẽ qi iteger
viribꝫ clamauit voce magñ. ꝛ ſtati eo vo
lẽte natura ceſſit et tradidit ſpm. vt ſe
oñderꝫ dñꝫ naẜe ac vite et moꝛtꝫ. Vñ ħ
admirãs cẽturio dixit Vere ħ hõ fili⁹
ꝺi erat Igr iudei ipꝫ occiderẽt: qꝛ itulerẽt
nocumẽtũ moꝛtiferꝫ: ꝛ tñ ipe aiaꝫ ſuã po
ſuit ꝛ tradidit ſpm qꝛ qñ voluit nãlr ceſ
ſit. Sꝫ ꝯ. Ñã ſꝫ hipe fuiſſꝫ hõicida So